

॥३॥ शङ्कराचार्य

शंकराचार्य

जपते द्वारा

॥४॥ शङ्कराचार्य

प्रकरण ६ वे

उपसंहार

समाज सेवक शामराव गुरुळी :

शामराव गुरुळींच्या संपूर्ण समाज सेवेतून त्यांच्या- निस्वार्थी सेवेचे दर्शन घडते. त्यांनी समाजासाठी आपले जीवन नंचले. त्यांच्या या सेवेत फकिरीपणा होता. त्यांची दृष्टी सतत आळावादी होती. कार्यात पडाडी होती, दांडगा आत्मविश्वास होता. त्यांच्यापाशी पैसा बेताचा, शिक्षण बेताचे पदवी तर नाहीच त्यांचे शिक्षण जरी बेताचे असले तरी त्यांचे वाचन दांडगे व विस्तृत होते. दुर्दम्भ आशावादातून ते कर्तृत्ववान बनले. त्यांनी केलेली सामाजिक चळवळ तो तनमनधन अर्पण करून स्वार्थ त्याग पूर्वक केलेली होती. तत्काली= समाज जागृती करीता समा, पोवाडे, जलसे, उत्सव या सारखे समाज-पयोगी कार्यक्रम त्यांनी राबविले. हे कार्य ते स्कनिछठेने करत राहिले अमिषाला बळी पडले नाहीत. ते गरीबीत जन्मले, गरीबीत वाटले आणि गरीबीतच मरण पायले पण स्वार्थसाठी कधी तत्पर यदलतेले नाही. थोडवयात त्यांचे जीवन म्हणजे खऱ्तर तपश्चर्याच होती. त्यांची राहाणी अगदी साधी, स्वभावाने सहनशिल, कणेखर आणि सतत ध्येय-चिठ असे हे सोजवळ घ्यकतीदर्शन होते. त्यांचे कार्य म्हणजे एक निर्दल "भक्तीसेवा" होती. ^१

बहुजन समाजाचे आजचे स्थान त्यास सहजासहज प्राप्त झालेले नाही त्याकरीता महात्मा जोतिराव पुले, कर्मवीर दिदी, राजषी शाहू छत्रपती या सारख्या महर्षींनी समाज प्रबोधनाच्या क्रांतीकारक चळवळी उभासून बहुजन समाजाच्या पायांत पडलेल्या आर्थिक, धार्मिक व सामाजिक गुलामगिरीच्या अघजड बेडया तोडून काढऱ्या व त्या

समाजापुढे सत्यशोधक समाजाची तत्वे ठेवली. हे कार्य नरण्याकरीता नवसमाज निर्मितीच्या शपथा घेऊन ते कार्यरत झाले होते. त्यांच्या कार्यात श्रद्धा आणि जीवन निष्ठा होती. आपले जीवन हे समर्पित जीवन आहे ही त्यांच्या कापांपाठीमागे उत्कृष्ट आर्थिक उदात्त भावना होती. ^३

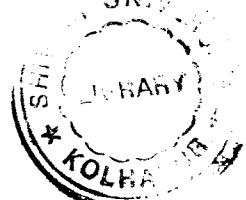
महात्मा जोतिराव पुळे झानपीठातून वैचारिक उरणा घेतलेला व राजर्षी शाहू नृपतीच्या कार्याने तंत्रकारित झालेला जे एक नवा सत्यशोधक समाज महाराष्ट्राच्या क्षितीजावर उभा ठाकना होता त्याचे प्रतिनिधित्व गुरुर्खर्य शामराव देसाई आणि त्यांचे साथीदार यांनी केले होते. त्यांनी आपले चारित्र्य निर्मळ राखून आपल्या नीतिने एक सामाजिक मानदंडही निर्माण केला होता. ^४

या समाज सुधारकांनी आपल्यापुढे समाज सुधारण्ये द्येय ठेवले असल्याने रस्ते, वाहतुकीची सोय, गैरसोय, डोंगर, पायीप्रवात, स्वापदाची भीती, अन्नपाणी, थंडीवारा, ऊन पाऊरा, वेळाचेळ, सणवार यांची पवार न करता आपले सेवाव्रत अखंडपणे चालू ठेवले होते. आज समाजात जी जागृती दिसते त्याचे श्रेय या समाजसुधारक महर्षीनाय आहे. ^५

गुरुर्खर्य शामराव देसाई यांच्या कार्याचे संघर्षन :

परदुःख निवारण, अथवा समाज कल्याण हे गुरुर्खर्यांच्या संकंदर कार्याचे द्येय असल्याने त्यांनी सुरु केलेले कार्य आजही छंगांव भागातील परिसरांत अविरत चालू आहे.

सामाजिक, धार्मिक चळवळी करीता ज्या अनेक नंघाकरी शामराव गुरुर्खींनी उभ्या केल्या होत्या त्यापैकी "मराठा संघ, शहापूर" [१९३१] ही एक संस्था होय. या संस्थेने झाजही गुरुर्खींचे कार्य चालू ठेवले आहे.

लोकांना बघतीची सवय लागावी व त्यांचे आर्थिक दैन्य नाहींसे छावे या उद्देशाने गुरुजींनी गल्लो गल्ली फंड, व गावोगांची सहकारी सोसायट्या सुरु केल्या होत्या. याचा जनमनांवर चांगवाच परिषाम होऊन ते फंडस् व सोसायट्या आज आदर्श स्माने प्रसिद्धीस आल्या आहेत.

गुरुजींच्या प्रेरणेने १९६६ मध्ये बेळगांवमध्ये " मराठा युवक संघ " स्थापन झाला. हा संघ समाजसेवा, राष्ट्रप्रेम, शिस्त, स्वावलंबन, बंधुत्व या तत्वांचे पालन करतो आहे.

गांवातील तंटे खेडे गांवक-यांच्या मार्फत सुटचेत. पंच मंडळींच्या घरकामुळे लोक घ्यसन मुक्त छावेत गांवात गांवक-यामार्फत सुधारणा कराव्यांत या उद्देशाने शागराव गुरुजींनी प्रत्येक गांवात तर कांही ठिकाणी गल्ली गल्लीमध्ये पंच मंडळींची निलंड केली होती. आजही या पंचमंडळींचे कार्य चालू आहे. त्यामुळे अडागी शेतकरी कोर्टकचे-या, तंटे, मारामारी यापासून गतिपत्र आहेत. यापैकी होसूर, शहापूर येथील पंच मंडळीने तर पांच लाखाचे " मराठा मंगल कार्यात्मक " बांधले असून या उत्पन्नांतून गरीब विद्यार्थ्यांना ही मंडळी कपडे, पुस्तके, वहया पुरवित असतात.

गुरुजींच्या शैक्षणिक प्रसाराचून निर्माण झालेल्या संस्था आज एकनिष्ठेने बेळगांव भागांत शैक्षणिक कार्य करत आहेत. त्यापैकी १] मराठा मंडळ, बेळगांव [१९३७], २] बेळगांव जित्वा शेतकरी शिक्षण समिती [१९४१], ३] विश्वकामारात सेवा समिती [१९४७], ४] दक्षिण महाराष्ट्र शिक्षण मंडळ [१९६५], ५] रंगबाई भोसले मराठा द्रूष्ट [१९३८], ६] जत्तीमठ देवस्थान द्रूष्ट, बेळगांव [१९४७] इ. चे कार्य कौतुकास्पद आहे.^५

आपला समाज हा कर्जच्या लोळ्याखाली दबला गेला आहे. तावकाराचे पाश त्याच्या गव्यात अडकले आहेत. हे गुरुभींनी पाहिले यातून मार्ग काढण्याकरीता व लोकांना काटकसरीची नवय लाक्ष्यात करीता शामराव गुरुभींनी सर्व प्रथम " पैसा पळ " योजना सुरु केली सहकारी सोसायटीची सुरक्षात केली, याचा डालेला चांला परिणाम पाहून व व्यापारी आणि उद्योग धंदेवाल्या करीता आर्थिक सहाय्य करण्यासाठी शहापूर येथे सन १९३४ ला श्री तुकाराम महाराज मराठा परस्पर सहाय्यकारी मंडळी स्थापना केली. पुढे १९५२ मध्ये याच मंडळाचे स्मांतर श्री तुकाराम अर्बन को-ऑपरेटिव्ह क्रेडिट बँक लिमिटेडची स्थापना झाली. आज या बँकानी आर्थिक दृष्टिया दुर्बल घटकांना सहाय्य करन सबत बनविले आहे. तर व्यापार उद्योग धंदे ऐश्वर्णिक संस्था यांना सहाय्य करन त्यांच्या कार्यांना चालना दिली आहे. शामराव गुरुभींनी सुरु केलेल्या कार्याचि हे ख-या अर्थाने सार्थक आहे.

सराफी पंचात त्याच बरोबर कारखानदारीत महाठा सगाजाने पुढे यावे या उद्योगाने कै. गुरुवर्य शामराव देसाई यांनी " शहापूर सुर्वर्ण रौप्य औद्योगिक सहकारी संघ लि. ची १९४८ ला स्थानना केली. या संस्थेचे कार्य आजही चालू आहे.

याच संस्थेच्या वतीने चंदगड येथे " जयहिंद " शिरणी चालविली जात आहे. या शिवाय कांदी लेस् भाड्याने दिलेल्या आहेत.

आज देऊऱ्यांव भागांतील ७० ते ७५ टक्के मुद्रण व्यवसाय बहुजन समाजाच्या हाती आहे. गुरुभींनी चालविलेल्या " राष्ट्रवीर " वृत्तपत्रापासून प्रेरणा घेऊन बहुजन समाजातील खालील व्यक्तींनी वृत्तपत्रीय व्यवसाय सुरु केला आहे.

तिवारा श. १.

देखगांवमधील चिकित्सक पत्रके, स्थापना व संस्थापक दर्शक तावता.

पत्रक	स्थापना	संस्थापक
चिकित्सक	१८८५	रावसाहेब आबाजी.
		रामचंद्र साहंत.
राष्ट्रवीर	१९२१	शामराव भंसले.
आघाडी	१९३८	डी. एस. जांव.
नवजीवन	१९५४	रामचंद्र लिंगोजी टोपाजीचे
लोकमत	१९५३	वामनराव भावंत.
विशाल महाराष्ट्र	१९६६	चंद्री. के. चव्हाण-पाटील.
सत्यवादी	१९६९	कृष्णा मेण्टो.

ही वृत्तपत्रे आजही सगाज परिवर्तनाचे कार्य करत आहेत. ६

गुरुर्खर्य शामराव देसाई यांनी मांडलेल्या ब्राह्मण विरोधी विचारांवरन ते ब्राह्मणव्देष्टे होते अता गैरसमज होण्याची शक्यता आहे. गुरुजींचा विरोध सनाजविचारातक अशा ब्राह्मणी जाचार आणि विचारांना होता. वैयक्तिक पातळीवर त्यांनी कधीहो ब्राह्मणांचा घेष केला नाही. किंबहुना ब-याच पात्र व चांगल्या जाचार विचारांच्या ब्राह्मण व्यक्तींना नोक-या व अधिकाराचा जागा दिल्याचे दिसून येते. त्यांच्या या धोरणामुळे त्यांची घनोवृत्ती किती संतुलित होती याचे स्पष्ट दिग्दर्शन होते.

कै. गुरुर्खर्य शामराव देसाई यांच्या कार्याच्या परिणामाने आज बहुजन समाजातील लोक चिकित्स व्यवसायात उत्तरले आहेत. प्रत्येक घंट्यात बहुजन समाज पुढे आलेला आपणाला आढळतो आहे. खालील व्यवसाय व टक्केवारीवरन त्यांची आपल्याला स्पष्ट कृपना येईल.

व्यवसाय	टक्केवारी
बेकरी	८० ते ८५
दुर्घ व्यवसाय	८०
जळाऊ लाकूड व्यवसाय	९०
फर्निचर मेकिंग	९०
फोटोग्राफी	९०
चांदीकाम	९०
किराणामाल दुकाने	६०
सुतार गवंडी	१५
मोटार बांडी बिल्डिंग	१००
मोटार रिपेअरींग	७०
टिंबर मर्चट	७०
बिल्डिंग कॉन्ट्रैक्टर्स	७०

वरील टक्केवारी वस्तु असे स्पष्ट गाढळून येते की, माणसाच्या दैनंदिन गरजाशी संबंधीत अशा सर्व व्यवसायात बहुजन समाज आगडीवर आहे. याशिवाय कांच व्यवसाय, शितपेयगृह, हॉटेल्स, हांजिन्हारींग, भाजीपाला, फळफळावर, साडी सेंटर्स, हार्डवेअर, भांडेशाची दुकाने, सिनेमा थिएटर्स, अडतदुकानदार, डॉक्टर्स, बदाने या प्राथेक क्षेत्रात आज बहुजन समाज अग्रेसर असलेला आपल्याता दिसून येतो. ८

शामराव देसाई यांचे कार्य आणि आजचा बेळगांव
परिसरातील समाज :

आजपर्यंत बेळगांव परिसरातील बहुजन समाजाने राजकीय,
सामाजिक, आर्थिक, शैक्षणिक, औद्योगिक, व्यवसाईक, पार्मिक क्षेत्रात

केलेल्या कायार्वरन तर्व सामान्य माणिंदीं अशी समजूत होईल की,
झयला बहुजन समाज मानवी जीवनाची तर्व प्रमुख क्षेत्रे व्यापून राहिला
आहे. तो प्रगतीच्या शिखरावर जाऊन पोहचला आहे. परंतु त्याचे
येथील वास्तव जीवन न्याहाळ्यास दी समजूत खोटी टरण्याची
शक्यता आहे.^९ कारण आजही येथे अंधशिक्षा, गनिष्ठस्त्रो यांचे
पूर्णतः निर्मलन झालेले नाही. गुरुजींनी बहुजनसमाजाला पटवून देऊ
कांही गावातील लक्ष्मीची जत्रा वंद केली होती. पण गुरुजींच्या
मृत्यूनंतर पुन्हा या जत्रा ठिकठिकाणी सुरु होत आहेत. समाजावर
धर्म भोवेपणाचा पगडा परत स्पष्टपणे दिसून येत आहे. तर्वर्य धर्मातील
क्षमता वाढत आहे. दरिद्री जनता दरिद्रीच आहे. इनामदार,
सावकार, उच्चवर्णीय सामान्यांची पिळवणूक फरत आहेत. जे कांही
कायदे झालेले आहेत तेही भांडवलदार, लारखानदार, गोठे जगिनदार,
वरिष्ठ, उच्चवर्णीय यांना संरक्षण देगारेच आहेत. गरीब, मागासलेले,
शुद्र, अतिशुद्र यांना कसलेच संरक्षण नाही.^{१०}

आज विधायक कायार्स्त्रीं ज्या संघटना उभ्या आहेत. त्या
सरकारी मदत व भांडवल मिळतिणा-पा संस्था घनल्या आहेत. त्यांचे
लक्ष हितापेक्षा सत्तेकडेच जास्त आहे. यामुळे मागास कर्णीय व दुर्बल
घटकांना लायारीचे जीवन घालवावे लागत आहे. यादा केवळ धर्म,
सावकार, श्रीमंत, वरिष्ठच जबाबदार नसून मुळ्यात्वे शामन जबाबदार
आहे.^{१०}

आजच्या भारतीय समाजासमोर मट्टवाचे असे आर्थिक,
सामाजिक, धार्मिक प्रश्न आहेत. गरीबांचे प्रश्न सोडविण्यासाठी
ब्राह्मणोतर चबवळीने सहकारी चबवळीचा अवलंब केला. दी चबताळ
जास्त निरोगी आणि प्रभाची करणे, आजच्या संदर्भात प्रवृत्तवाचे आहे.
भारतीय ग्रामीण समाजातील गरीबीदृढ गुरुर्ख शामराच देताई यांनी

मूलभूत विचार मांडले व त्यावर आधारीत अशा घेजना राखिल्या.
 आजच्या संदर्भात गरीबांच्या प्रश्नांना सामोरे जाऊन ते सोडविण्या-
 करीता जिद्दीने आणि प्रामाणिकपणे प्रथत्न करणे, आवायक आहे.
 ब्राह्मणेतर चळवळीने केलेले या संदर्भातील कार्य आजच्या समाजाला
 आदर्शभूत ठर शकते.

धार्मिक संकल्पनांचा प्रभाव वाढत गेल्यास समाजाचे विघटन
 होत्या शकते, हा अनुभव आज सर्वांनाच येत आहे. यामुळे एक प्रकारचा
 धार्मिक दृष्टिवाद वाढत आहे. देशातील परिस्थिती स्फोटक गापि
 विधातक होत चालली आहे. ही परिस्थिती टाळण्याताडी सत्यशोधक
 विचारांवर आधारलेली निधमीं समाजरचना प्रस्थापित करण्याची
 आजची गरज स्पष्ट देते. या दृष्टीने गुरुर्बर्य शामराच देताई यांच्या
 विचाराचे व कापाचे आजही महत्व आहे.

